

Van de redactie

Ook deze maand weer een volle Luchtbel! In deze editie de belevenissen van Linda Raaphorst tijdens haar duikvakantie op de Filipijnen. Verder nemen we een duik in het logboek van Peter de Groot. En, jawel de prijzen van de eerste fotoronde zijn inmiddels bij de winnaars beland. Niet in de prijzen gevallen...? Niet getreurd: Mathilde is gestart met een tweede ronde van de fotowedstrijd. Een nieuw ronde, met nieuwe kansen.

Helaas moesten we constateren dat Margreet haar kans heeft gegrepen om te promoveren van redactielid tot secretaris. Margreet maakte deel uit van de redactie vanaf november 2003 en we hebben veel waardering voor haar inzet in ons team. We wensen Margreet veel succes in haar nieuwe functie, maar hopen wel dat de kopijstroom die ze leverde niet gaat opdrogen. Gelukkig heeft Tilly na haar kennismaking tijdens de vorige vergadering definitief ingestemd met het opvolgen van Dick als hoofdredacteur, ingaande de augustus/september-Luchtbel. We hebben er alle vertrouwen in dat Tilly snel haar draai zal vinden in het redactieteam. Van de voorzitter lezen we dat inmiddels ook de vacature van penningmeester is opgevuld, kortom een club volop in beweging.

Over beweging gesproken, mocht je op vakantie gaan iets bijzonders hebben meegemaakt onder of boven water, schroom niet en stuur je verhaal op. De kopij voor de volgende Luchtbel zien we graag uiterlijk 11 juli in onze mailbox. We hopen op weer een goed gevuld augustus/september-nummer.

Arjo, Dick, Marian, Tilly en Veronica.

**Margreet:
namens de
redactie
bedankt!**

Jarigen: van harte geluk gewenst!

Juli 2011:

1 – Sabine Verwei
3 – Han de Vlieger
4 – Kees Glas
8 – Leon van de Gruiter
19 – Paul Neve
25 – Floris Buizer
30 – Jim Shelton

Augustus 2011:

1 – Tamar Oranje
3 – Michel de Smit
13 – Linda Raaphorst
14 – Elly Verhaeghe de
Naeyer-Boerbooms
18 – Mario de Wever
24 – Goof Weezepeel
28 – Aylin Erkman
31 – Boudewijn Weenink

Inhoudsopgave

- 1 Colofon
- 2 Van de redactie / Verjaardagen / Inhoudsopgave
- 3 Van de voorzitter / Wisseling van de wacht
- 4 Mentorenlijst 2011 /
OM verwijt instructeur duikongeluk
- 5 Fotoraadsel 6, de oplossing / Fotoraadsel 7 /
Magic Foto Experience op de Filipijnen, deel 1
- 10 Rob's tweehonderste / Rob's tweehonderste
- 11 Inbraken Zeeuwse duikplaatsen
- 12 Filmfestival Zeeland onder Water
- 13 Uit het logboek van Peter de Groot
- 14 Sharkwater /
Duikvrije zone westelijk van Le Serpent
- 15 Expeditie Noordzee bescherming onderwaterleven
- 16 Bootduiken in 2011 IV
- 17 Ontheffing voor jacht op lionfish /
In een keer 4000 lionfish vangen
- 18 Bultrug in het Marsdiep / Digitale duikmagazines /
Zeehond in Kanaal door Walcheren
- 19 Reuzenkreeft mag blijven leven /
De vullerslijst / Agenda

Van de voorzitter

Duikvrienden en vriendinnen...

Zoals jullie wellicht weten heeft de familie Jobse een seizoensplek op camping de Vier Bannen. Niets burgerlijks is ons vreemd. Op de camping zitten we tussen drie koppels uit België.

Belgen kijken altijd de kat een poosje uit de boom, je bent per slot van rekening een "Ollander", maar als je meevalt wordt het tijd voor een pintje. En op een goede dag wordt er ook samen gedoken. Duiken met Belgen, dat was voor mij een eerste keer. Veel andere nationaliteiten wel als buddy gehad. Ik herinner me een Rus, een Engelse Dame, een Canadese Hells Angel (echt waar), Denen, Finnen en op de Malediven zelfs Japanners; van alles maar geen Belg. Nu hebben de Vlamingen (in dit geval) een reputatie van een beetje roekeloos te zijn.

kampeerterrein
De Vier Bannen
rust, water & natuur

Diep duiken .. een Ollander vraagt : "Wat heb je gezien?" een Belg : "Hoe diep ben je geweest?"

Op de duikstek (Zoetersbout) bleek dat deze heren er echter wat strengere regels op na hielden dan ik dacht. Er werd meewarig gekeken naar mijn aftandse tien liter. "Edde gij maar enen kraan? Bij Nelos is het verplicht twee kranen op de fles te hebben.." O. En "Waar is uwen Tuba?" "Euh, nou in de kast naast mijn saxofoon..." "Awel manneke toch. Nou kom mannen hup te water.. 't Is veel te warm." Nee eerst een uitgebreide buddy check.

En niet nadat er ook uitgebreid doorgenomen was hoe te handelen als er iets zou gebeuren. Deze onafhankelijke duikers hadden naast een uitgebreide EHBO-koffer ook zuurstof bij zich. Kom daar maar eens om bij de gemiddelde Nederlandse duikelaar. Ook vertelde ze een beetje over de richtlijnen van hun vereniging Nelos.

Daar mag je als beginnende duiker alleen meegenomen worden door een instructeur en er zijn strikte regels hoe diep je mag met welk brevet. Daar stond ik toch van te kijken. Meestal heb je het idee dat de Belgen maar een beetje aanrommelen, maar blijkbaar houden Belgen zichzelf beter aan de regels dan Ollanders. Misschien kunnen ze daarom al meer dan een jaar zonder regering.

Het is bijna zomer. Ik wens jullie een heel prettige vakantie!

Henk Jobse

Wisseling van de wacht

Beste leden,

Binnen het kader en bestuur van Duikteam Zeeland zijn de laatste tijd wat vacatures ontstaan en weer ingevuld.

Ben Wolters heeft zijn penningmeesterschap opgegeven wegens privé-omstandigheden. Na een kort interim bestuur van Marnix Poelman en Jim Shelton heeft Marcel Jobse de calculator overgenomen.

Mijn steun en toeverlaat secretaris Cees Deijnen heeft van de dokter te horen gekregen dat hij niet meer mag duiken,

begrijpelijk dat je dan ook je motivatie kwijtraakt om er nog over te schrijven. Magreet van Aalst gaat Cees opvolgen.

Ten slotte heeft Dick Hoeksema een opvolgster gevonden in Tilly Neve als hoofdredacteur van De Luchtbel.

Mijn dank gaat uit naar deze mensen die zich met hart en ziel hebben ingezet voor onze vereniging en ik wens de nieuwkomers succes en verheug me op de samenwerking.

Henk Jobse, voorzitter

Mentorenlijst 2011

De buitenwateropleiding 2011 wordt begeleid door de zogenaamde mentoren. Dit zijn ervaren duikers, die bereid zijn extra tijd te besteden aan de opleidingen. Hieronder vind je de mentorenlijst met namen en telefoonnummers. Deze lijst is gebaseerd op die van 2010. **Wijzigingen graag doorgeven.**

Kees Glas Paul Neve Frans Spoor Harm Verbeek	2* Instructeur 2* Instructeur 2* Instructeur 2* Instructeur	@ vanaf juni
Yolanda de Jong Eric van Loenhout Erik Veerhoek Han de Vlieger	1* Instructeur 1* Instructeur 1* Instructeur 1* Instructeur	
Roel van der Mast Benny van den Steen	4* 4*	
Henk Betlem Dick Hoeksema Kees Jan Lastdrager Mathilde Matthijsse Michel de Smit Chris Spoor Martin Verhage Mario de Wever	3* 3* 3* 3* 3* 3* 3* 2*	*) @

*) = werkt in ploegendienst, soms overdag beschikbaar @ = doordeweeks beperkt beschikbaar

Erik Veerhoek, hoofdtrainer

OM verwijt instructeur duikongeluk

Door Marcel Modde. Gelezen in de PZC van 10 juni 2011.

MIDDELBURG - Wat een plezierige kennismaking met de duiksport had moeten worden, eindigde in een nachtmerrie. En die wordt nog keer op keer beleefd, verklaarde de 54-jarige vrouw uit het Vlaamse Aalbeke (B) gisteren voor de rechtbank in Middelburg.

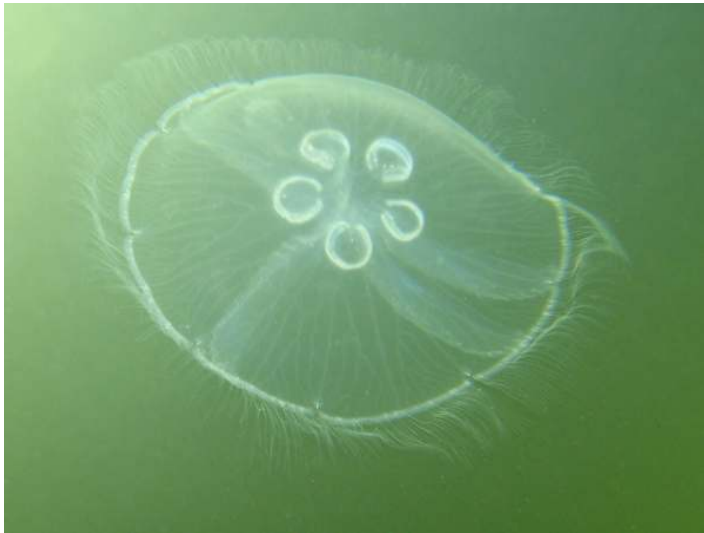
De vrouw ontsnapte op 29 juli 2009 ternauwernood aan de verdrinkingsdood. Ze was afgereisd naar duik-centrum de Kabbelaar in Scharendijke voor een zogeheten initiatieduik in de Grevelingen. De lerares kreeg samen met een andere beginneling een duik-instructeur toegewezen. Het ging mis toen de instructeur, een 67-jarige man uit het Limburgse Elsoo, even al zijn aandacht nodig had voor de andere cursist. Om die man over zijn angst te helpen, ging hij kort met hem onder water en liet de vrouw achter. De instructeur hield ook tijdens de zitting vol dat hij het trimvest van de vrouw vol lucht had geblazen en haar had gezegd in het water te blijven staan wachten. Die instructie zou ze niet hebben opgevolgd. Toen hij even later weer opdook, lag de Aalbeekse onderste boven. Op initiatief van omstanders kwam een reddingsactie tot stand en kon het slachtoffer worden gereanimeerd. Ze claimt longklachten aan het ongeluk te hebben overgehouden, waardoor ze nu deels arbeidsongeschikt is.

Officier van Justitie R. Rammeloo acht zwaar letsel door schuld bewezen en eiste 120 uur werkstraf. Advocaat H. Goedegebure wees de rechtbank op tegenstrijdigheden in de verklaringen van het slachtoffer. Volgens hem is er onvoldoende overtuigend bewijs en vrijspraak op z'n plaats. De rechtbank doet 23 juni uitspraak.

Fotoraadsel 6, de oplossing

Oorkwal. Op de foto van het vorige fotoraadsel waren de “oren” van de oorkwal te zien. Deze “oren” zijn de voortplantingsorganen. Er komen oorkwallen voor met afwijkende aantallen voortplantingsorganen.

Zelf heb ik weleens een oorkwal met vijf “oren” gefotografeerd. Er zijn meldingen van kwallen met 9 voortplantingsorganen.

De oorkwal is een planktoneter en zijn voornaamste vijand is de schildpad, maar die komt in Zeeland natuurlijk niet veel voor. In het Veerse Meer en de Grevelingen vindt in de zomer soms een explosieve groei van oorkwallen plaats.

De goede oplossers van raadsel 6 proficiat:

Albert van Es, Marinella van Es, Yoeri van Es, Yolanda de Jong en Martin Verhage

Mathilde Matthijsse

www.zeelandonderwater.nl

Fotoraadsel 7, wie raadt dit?

Het tweede raadsel van de tweede serie van vijf. Zo mogelijke een nog mysterieuzer plaatje deze keer.

Was de eerste serie vooral om warm te draaien, bij de tweede serie komen de echte kenners van het onderwaterleven boven drijven. When the going gets tough, the tough get going. We zijn benieuwd wie fotoraadsel 7 goed weet op te lossen.

Stuur je oplossing per e-mail (onderwerp: fotoraadsel 7) uiterlijk 11 juli naar [Mathilde Matthijsse](mailto:Mathilde.Matthijsse).

In de aug/sep-Luchtbel wordt de winnaar bekend gemaakt.

Magic Foto Experience op de Filipijnen, dl 1

Reisverslag Magic Foto Experience en Malapascua (deel 1)

In juli 2010 viel mijn oog op de Magic Foto Experience die in mei van dat jaar georganiseerd was en weer opnieuw georganiseerd ging worden in 2011. Ik was er snel uit: een duikreis met een groep gericht op

fotografie onder leiding van Karin Brussaard: 9 dagen lang op Magic Island Dive Resort, Moalboal op het eiland Cebu, Filipijnen dat wilde ik wel! Zeker toen ik de recensies ging lezen van het resort werd ik helemaal enthousiast. Het was eerst nog spannend omdat er in totaal 10 huisjes zijn en de reis echt volgeboekt moest zijn, m.a.w. er moest nog iemand zijn die alleen zou gaan en waar ik de kamer meer zou gaan delen. Gelukkig bleek er nog iemand alleen te gaan en in september werd bekend dat de reis ook echt doorging. En toen was het aftellen tot 19 mei.....nog een eind weg.

Ondertussen had ik ook contact met reisgenoten die zelf nog de reis hadden verlengd, 1 daarvan ging na de foto experience nog door naar Malapascua (Exotic Island) en had nog een plek vrij op de kamer die ik best op mocht vullen en dat aanbod heb ik aangenomen. Malapascua is vooral bekend om de voshaaïen (resher shark), een heel mooie haai met een lange staart. Dit zal echter deel 2 van het reisverslag worden.

En de winter duurde ook nog eens lang, maar eindelijk kon de koffer gepakt worden, wat een gepuzzel als je ook nog eens fotoapparatuur mee gaat nemen, want dat is zo nog eens 5 kilo erbij. Maar gelukkig is overal een oplossing voor, zoals dat je bij Singapore Airlines 10 kg bovenop de 20 extra kosteloos mee mag nemen. Handbagage is dan wel weer maar 7 kg dus bij elkaar kom je wel op hetzelfde als bij bijvoorbeeld de KLM. Op zich best

spannend allemaal, ik was gewend om te reizen naar het Caribisch gebied en ik had nog nooit een echte duikvakantie gedaan, laat staan als groepsreis. Dus hoe zou dat zijn, vooral als je min of meer alleen bent, was nog de grote vraag. Stel dat het helemaal geen leuke groep is, zit je er wel 9 dagen mee! Ik had ook verwacht dat je moest verzamelen op Schiphol of zo en dat je dan gezamenlijk verder zou reizen, maar dat bleek niet zo te zijn. Er waren ook al mensen een dag eerder gegaan. Bij de gate had ik contact met m'n kamergenoot en hebben we kennis gemaakt; we zaten niet naast elkaar dus verdere kennismaking zou daar zijn. Wel bleek ik in het vliegtuig net voor 2 andere reisgenoten te zitten; als je dan bedenkt dat er in totaal maar 8 mensen in het vliegtuig zaten die voor de Magic Foto Experience gingen, wat een toeval. Voor hen was het bezoek aan het resort niet de eerste keer dus ik werd zachtjes voorbereid. In Singapore hadden we een transfer en daar liepen we weer de volgende 2 reisgenoten tegen het lijf. We zijn lekker koffie gaan drinken bij Starbucks en de wachttijd van een paar uur vloog eigenlijk zo voorbij. De eerste kennismakingen waren allemaal al meevallers, wat een leuke mensen! Na nog een paar uur vliegen naar Cebu Airport sloten nog 2 deelnemers zich bij ons aan en na alle formaliteiten gingen we op zoek naar het vervoer dat ons naar Moalboal zou brengen.

Na heel de reis van al zo'n 24 uur (vanaf vertrek thuis) moesten we nog zo'n 2,5 uur naar plaats bestemming. Voor mij was het geen opgave, het was gezellig in het busje en ik keek mijn ogen uit! Het verkeer had toch wel iets enorm ongestructureerds, althans dat leek deze eerste rit zo, overal rijden er tricycles, er lopen mensen op straat, honden die ze moeten ontwijken en men doet maar wat. Bij inhalen wordt er even getoeterd (en dit is dan eigenlijk heel gestructureerd). Daarnaast kon je om de armoede niet heen, of beter gezegd: het is duidelijk dat er geen sprake is van hoge

welvaart. Er lopen ook zoveel mensen op straat dat je echt gaat denken hoe de mensen rond moeten komen, voor zoveel mensen kan er simpelweg geen werk zijn. Er wordt me ingefluisterd in de bus dat het ook erg katholiek is in de Filipijnen. Maar gedurende de hele vakantie ga je beseffen dat deze mensen eigenlijk hebben wat ze moeten hebben: ze hebben geen honger, een dak boven hun hoofd en wekken ook de indruk van 'wat wil je nog meer'. En ze lachen, ik ben geen chagrijnige Filipino's tegen gekomen. En laten we eerlijk zijn wat heb je inderdaad nou meer nodig, dan de eerste levensbehoeften. Opvallend was ook vrij snel dat de Filipino's ontzettend vriendelijk en behulpzaam zijn. En geen opgedrongen 'aardig naar de toerist' vriendelijkheid, maar oprechte vriendelijkheid!

Eenmaal aangekomen op Magic Island werden we onthaald door de eigenaren Arie en Desiree (Nederlandse leiding dus) met uiteraard een welkomstcocktail en wat uitleg over de gang van zaken vooral met betrekking tot duiken en huishoudelijke mededelingen. Nadat we onze spullen hadden

uitgepakt in onze cottages, de schoenen uit die de eerstkomende 9 dagen niet meer aan de voeten zouden verschijnen, zijn we het zwembad in gesprongen, uiteraard passend met wijntje, cocktail en bier. En dan de eerste kennismaking met de keuken van Magic Island, dat alleen al was magisch! Uiteraard ga je om te duiken maar als alles om het duiken heen ook nog bevalt, dan heb je een extra vakantiegevoel. Heel gezellig wordt er buiten aan 1 lange tafel gegeten met z'n allen of als het weer het niet toelaat, 'binnen' aan 2 tafels. Arie en Desiree bevinden zich ook veel tussen de gasten, ook bij het eten en dat is een detail wat ik zeer heb kunnen waarderen. Je bent hierdoor geen nummer maar het is echt duidelijk dat echt alles uit de kast wordt getrokken om het naar de zin te maken. En het eten (onder genot van een goed glas wijn) is daar een belangrijk onderdeel van. Ik had al hier en daar vernomen dat het eten er erg goed zou zijn, er is een kok die iedereen wel kent die op dit resort is geweest: Fred. Onderhand een beroemdheid op zich door z'n toverij in de keuken. Ik was nog afwachtend als vegetariër want of hij daar ook wat van wist te maken? Nou en of! 9 dagen lang heb ik heerlijk gegeten, zouden er maar meer koks zijn die zich voor de vegetarische gast zich zo zouden inspannen. Ten opzichte van de rest van de drankjes wel iets duurder maar dat is logisch gezien dat deze wijn geïmporteerd wordt. Wat de prijs van drank en eten betreft hoef je ook niet voor thuis te blijven als je het over de Filippijnen hebt, een cocktail kost omgerekend zo'n € 2,50! (100-150 pesos). En dan heb je een keuze uit cocktails die je in 2 vakanties nog niet allemaal kan uitproberen.

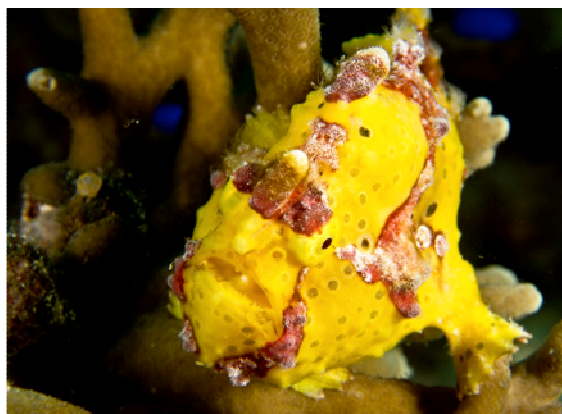
En op 21 mei is dan eindelijk de eerste duikdag aangebroken. In eerste instantie zijn we in 2 groepen verdeeld, later in 3. Magic Island heeft in totaal 3 boten die je binnen zo'n half uur naar de meeste duikplekken brengen. Elke dag zijn sowieso 2 bootduiken gepland, over het algemeen ben je na de middag terug en kun je ervoor kiezen om nog een bootduik (of sommige nog zelfs 2) te doen of een duik op bijvoorbeeld het schitterende huisrif van Magic Island. Je loopt zo vanaf het resort het water in.

Onze eerste duik was op Copton Point. Dat was ook gelijk 'werken'. Er stond iets stroming en na toch nog de vermoeiende reis en de eerste nacht slecht slapen was dat nog een beetje aanpoten. Ik vloog door m'n lucht en sowieso bleek ook bij de tweede duik dat deze aan de hoge kant was. Geen probleem voor de rest van het verblijf werden de flessen opgetopt tot 230 voor de grootverbruikers.

Op Copton Point ligt een vliegtuigwrakje, maar dat hebben we deze duik door die stroming niet kunnen bereiken. Wel meteen een heel prachtige plek waar ik de laatste dag nog naartoe had gewild, maar dat is helaas niet gelukt. Wel is een andere groep nog naar het wrakje geweest op de laatste dag waar ze hun 'planking' plannen verder hebben uitgewerkt. Als dit niet direct tot de verbeelding spreekt, via de volgende link is het direct duidelijk: <http://www.plankingeurope.com/?p=456>

Tijdens deze eerste duik zag ik uiteraard bekende koralen, beestjes en sponzen maar ook hele nieuwe ontdekkingen. Vooral de vormen van bepaalde koralen en sponzen maakten indruk.

Na de eerste duik voer de boot naar White Beach waar we voor ons oppervlakte-interval een poosje bleven liggen, dit is de dagelijkse gang van zaken (behalve de rit naar Pescador). White Beach is zoals de naam het al zegt een echt mooi wit strand waar van alles gebeurt. Mensen (toeristen en locals) die lekker aan het zwemmen zijn, je kunt er van alles kopen en er wordt ook heel fanatiek getracht om je van alles aan te smeren. Zodra de boot er ligt komt er een groepje vrouwen met alle kraaltjes, kettingen en overige bling bling hun handelswaar aan je slijten. Later in de week heb ik wel iets gekocht, ik had echter geen geld bij. 'Geen probleem, neem maar mee en betaal morgen maar. O ja, maar ik ben er niet dus betaal maar aan haar (wijzend naar haar buurvrouw)'. Heel bijzondere ervaring, dat dat nog kan in deze wereld!

De tweede duik was op Bantayan waar we onze eerst frogfishes (hengelaarsvissen) konden bewonderen, dit waren nog de kleinere versies. Wat een maffe beesten, een soort 'vlees noch vis'. Ze zwemmen dus (hoofdzakelijk) niet zoals normale vissen maar bewegen

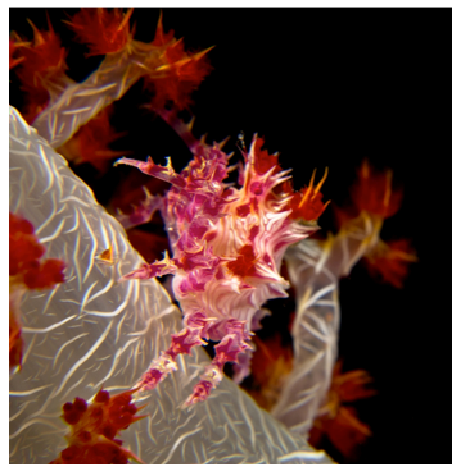
zich voort met poten. Soms zwemmen ze even een stukje omdat het kennelijk nogal ver lopen is. Ze maken ook een hele slome indruk, maar schijn bedriegt. Helaas heb ik dat niet kunnen zien maar als ze een vis vangen (en die lokken ze met hun hengeltje) dan vangen ze die in een oogwenk, dat gaat echt heel snel.

De eerste dagen heb ik gefotografeerd met de standaard setting: Olympus PEN E-PL 1 en de twee INON flitsers. Daarbij heb ik wel gebruik gemaakt van de macro voorzetlens (UVL 165 en UCL 330). We hebben gedoken op Housereef, Ari Gay en Fish Feeding, waarbij ik voor Fish Feeding de aantekening heb gemaakt om de volgende keer met groothoek te fotograferen. De volgende keer zal de volgende reis worden want dat is er ook niet meer van gekomen. Wat kom je zoals tegen op de duikplekken: eigenlijk kom je zelf zoveel niet tegen, het echt bijzondere onderwaterleven is heel erg klein en ik was dan ook heel erg blij dat ik ook de UCL 330 macro voorzetlens nog had gekocht. Je zult dit echt allemaal zomaar niet kunnen vinden. De gidsen weten echter wel heel goed waar ze naar op zoek zijn en veel van dit onderwaterleven blijkt ook nogal honkvast te zijn. Dus het

pygmee zeepaardje (die je echt niet op elke 5 meter zult vinden) werd snel gevonden door de gids. Afspraak was, en terecht, dat elke fotograaf er maar 5 foto's van mocht maken om 2 redenen: iedereen moest de kans krijgen om er foto's van te maken maar vooral: het beestje is zo ontzettend klein (speldenknopje) dat al dat flitsgeweld niet bevorderlijk is (ik vind het zelfs bijna dierenmishandeling en besloot op een gegeven moment toen ik dit voor mezelf besepte, dit diertje niet meer te fotograferen).

Maar ook ander bijzonder onderwaterleven mocht ik kennis mee maken tijdens de eerste dagen: spookfluitvis, indian walkman, candy crab, nudibranches. Er is zo ontzettend veel te zien ! Als je niet fotografeert is het zeer aan te raden een loepje mee te nemen. Ook tijdens het fotograferen was het voor mij soms ' op goed geluk' ik zag dan dat er wat zat maar wist m'n god niet wat. Resulteerde bij de eerste candy crab dan ook erin dat ik z'n achterste fotografeerde. Maar ook dat nog niet door hebben totdat iemand je dat vertelt "Je ziet z'n ogen niet". O. Ok... Volgende keer beter. Pas bij de goede foto zag ik hoe het dier echt in elkaar zit.

De vakantie leek ook wel een beetje op werk, maar dan leuk werk wel te verstaan. Overdag druk met duiken en fotograferen en dan 's avonds de begeleiding door Karin Brussaard en Linda Engels. Je moest dan wel wat foto's hebben waar je meer over wilde weten. De eerste 2 avonden werd er door Karin uitleg gegeven over instellingen en men werd aangespoord om in de manuele stand te gaan fotograferen, gelukkig fotografeerden de meesten al niet meer in de Auto stand, over het algemeen was dat toch wel

diafragma of sluitertijd en in enkele gevallen de P-stand. Nog weinigen fotografeerden in de manuele stand, maar daar kwam na de eerste uitleg al verandering in. Ik zelf moet zeggen dat ik dat onder water wel een stuk makkelijker blijf te vinden dan boven water, maar eigenlijk al een hele verademing. Er kwamen ook andere nuttige tips zoals hoe je de achtergrond mooi donker krijgt en dat je eigenlijk de witbalans het beste op 'bewolkt' kan zetten. Gouden tip! Bewolkt komt nl. goed overeen met de kleurtemperatuur van de flitser. Sinds ik dat ben gaan doen is het bijstellen van de witbalans achteraf vrijwel niet meer nodig of slechts minimaal.

In de dagen daarna gaven Karin en Linda feedback over de foto's maar ook onderling werden foto's beoordeeld en werd erover gediscussieerd. Voor vrijwel iedereen kan ik denk ik wel zeggen dat er verbetering waar te nemen was. Het is ook de meest ideale situatie die je kunt bedenken: lekker water van goede temperatuur, goed zicht, veel duiken (dus veel oefenen) en de begeleiding van 2 cracks. En niet in de laatste plaats het feit dat fotografie centraal staat en je alle tijd van de wereld kan en mag nemen om foto's te maken. Een goede foto kost nu eenmaal tijd, ook voor beroepsfotografen.

Voor mij persoonlijk waren de meest waardevolle momenten voor wat betreft de bijdrage van Karin en Linda de eerste keer dat ik met de groothoek ging fotograferen en Karin me daarbij geholpen heeft (onder water). Dit was op de duikplek Sanctuary waar enorme waaierkoralen zich genesteld hebben, mooie oefenobjecten, en de tweede keer dat we naar Pescador Island gingen en ik 2 duiken Linda Engels meekreeg als model en technicus. Ze is altijd al model van Karin (een model met een oranje hoofddoekje in duikmagazine is 99% zeker Linda Engels) en weet dus als geen ander hoe ze die taak moet uitvoeren, voor mij hele mooie leermomenten. Maar daarnaast weet ze onwijs veel van fotografie en ook de standen van flitsers. Als ik dit alleen had moeten uitvinden, zoals een grot van binnen goed belicht te krijgen en een model erbij dan had ik nog wel wat dagen kunnen stuntelen. Nu kon ik het na een eerste uitleg zelf.

En dan Pescador Island zelf..dit is verreweg mijn favoriete duikstek geweest in Moalboal. Alle plekken waren mooi, maar Pescador had wat mij betreft heel veel. In de eerste plaats de sardines, een hele grote school sardines huist daar al een tijdje. Wat is dat een magisch gezicht! Echt heel betoverend, je zou alleen daar al een hele duik naar kunnen kijken. Het lijkt wel een dans en alles zo mooi synchroon. Het was wel heel lastig om dit goed vast te leggen maar daar had Karin dan ook al voor gewaarschuwd. Na een paar pogingen besloot ik dan ook het daarbij te laten en koos ik ervoor

om sardines meer in de achtergrond mee te laten doen. Ook een duiker in die wolk doet het goed.

Daarnaast zwem je in 2 duiken eigenlijk al drijvend het eilandje rond langs een muur die mooi voorzien is van allerlei gorgonen, koraal, sponzen. Er zit ook wat grotere vis dan direct bij Moalboal. Je ziet er wat grotere baarzen, batfishes etc. De tresher shark (vossenhaai) wordt er ook weleens gezien. Je zou als je geluk hebt wat witpunt rifhaaien kunnen ontmoeten. Maar die liggen eerder op een diepte van zo'n 40 meter te pitten. Ook een bijzonder ontmoeting bij Pescador Island was de grote hengelaarsvis die er z'n thuis heeft. Uiteraard is ook die door iedereen van voor naar achter en terug gefotografeerd.

Nog 1 bijzondere duikplek wil ik noemen: Goby Point. Een zandbak op steenworp afstand van het resort. Dit is muck diving op z'n best, denk ik. Ik heb er 111 minuten gedoken, het is er nl. niet diep, zo'n 5-6 meter. De eerste 10 minuten vond ik er niks aan, allemaal zand en ik wist ook niet wat ik nou allemaal moest zien. Ik besloot wel in het water te blijven want 1,5 uur op die boot te zitten vond ik ook niet aantrekkelijk. Dus ik vond een stelletje anemoonvissen en ging me daar maar mee vermaken, totdat ik aan m'n vinnen getrokken werd door m'n buddy en me allerlei dingen aangewezen werden die me wel een beetje in een science fiction film als 'Dune' deden belanden. Naked eels, diverse garnaltjes, pegasussen en allemaal diertjes die aan het eind van de middag allemaal uit het zand tevoorschijn kruipen. Beste niet mee in aanraking te komen, sommigen zijn echt giftig. Ook achteraf had ik nog gemengde gevoelens en beweerde ik dat ik dat het voor mij niet voor herhaling vatbaar was. Maar toch ...als ik de foto's nu weer bekijk en ook die van anderen denk ik toch dat ik dit funduikje weer opnieuw zou doen.

De 9 dagen vlogen om, helaas. Het was voor mij duidelijk dat dit wel een 'place to be' is voor mij. Alhoewel het echt een gebied is voor vooral macrofotografie kwam ik ook met de groothoek goed aan m'n trekken. Ik vind zowel macro als groothoek leuk, met een voorkeur voor groothoek. Daarnaast is ook het totaalplaatje belangrijk. Je wilt immers ook een fijn onderkomen, plezierige mensen om je heen etcetera. En dat kan Magic Island Dive resort dan ook echt allemaal bieden, ik zou hier met alle gemak van de wereld alleen naartoe gaan. De aansluiting met andere mensen komt toch wel, daar is het resort klein genoeg voor. En komt dat niet dan voelt het toch als een beetje thuis.

Op maandag 30 mei was de tijd van gaan aangebroken, niet het einde van de vakantie maar het verkassen naar Malaspascua, een eiland ten noorden van Cebu. Een autorit van zo'n 5,5 uur en een bootritje van een half uur en hopelijk de ontmoeting met de tresher shark. Wordt vervolgd in deel 2.

Rob's tweehonderste

17 mei was het dan zo ver. Ik ga voor de 200-ste keer kopje onder. Vooral de laatste jaren is het snel gegaan dankzij allerlei heerlijke duikvakanties waar ik geen nee tegen kon zeggen.

De locatie voor deze jubileumduik is het Goese Sas. Met mij zijn er nog 5 clubleden aanwezig: Marcel, Mathilde, Frans, Erik en Yolanda. Rond de auto van Yolanda wordt wat geheimzinnig gedaan en ik mag niet komen kijken. Even later komt er een heerlijke blauwe taart met gele vissen uit de kofferbak.

Ik weet niet of het door de taart komt, maar even later komt Yolanda er achter dat ze haar trimvest is vergeten. Gelukkig bied Marcel aan om dan maar een kort duikje te maken zodat zij daarna het vest van Marcel kan gebruiken.

Ik ga zelf met Erik te water en het eerste half uur komen we een beetje het standaardspul tegen. Zoals kreeft, slakjes, zeepaardje, donderpad. Maar dan verschijnt ineens een pijlstaartinktvis in beeld en even later komen we een paartje sepia's tegen. Zo'n 10 minuten blijven we bij dit mooie schouwspel liggen, samen met een zeedonderpad. Plotseling een flitsende beweging van de mannetjes sepia en weg donderpad. Totaal verbaasd kijken we toe hoe de zeedonderpad verorberd wordt.

Tijd om weer terug te gaan en op de terugweg komen we nog een paar flinke palingen tegen. Al met al was het een geslaagde 200-ste duik dus wat mij betreft op naar de volgende 200.

Rob Plasse

Rob's tweehonderste

Rob had terloops laten vallen dat hij 199 duiken had gemaakt en de eerstvolgende dus de 200-ste zou zijn. Gauw een mailtje geplaatst dat het op 17 mei zou gaan gebeuren. Vrijwel gelijk kreeg ik een sms-je van Yolanda dat zij voor taart zou zorgen, nou dat kun je wel aan haar overlaten!

Op de avond van het grote gebeuren stond alles klaar, duikers, duikspullen en Rob en daar kwam Yo ook al aan rijden met een grote smile. Gauw even achter in de auto gekeken en jawel ze had weer een waar kunstwerkje gefabriceerd!

Het vaste ritueel van "wie-gaat-met-wie-en-waarom" werd doorlopen, Erik was de gelukkige om met de jubilaris te mogen duiken. Iedereen naar de auto's om de duikspullen aan te trekken. "OOO jongens ik kan niet duiken!".... Een donderwolkje boven de auto van Yo... Ze is d'r trimvest vergeten. Nuchter als ze is stelt ze voor om de taart dan maar gelijk op te eten en dan rijdt ze gewoon weer naar huis. Rob moet de hele 200-ste duik nog doen, maar snijdt toch flinke stukken van de taart, die overigens erg lekker smaakt. Tja dat is toch wat Yo, dan heb je ook nog die taart gebakken en kun je zelf niet duiken. Dan heeft iemand een idee! We gaan gewoon een half uurtje duiken, als Yo dan startklaar staat kan ze met mijn vest ook een halfuurtje duiken. Doen we!

Met een maag vol taart laten we ons met gezwinde spoed afdalen naar 12 meter waar sepia-tentjes staan. Wat een geluk! Vrijwel gelijk zien we een paartje sepia's! Vooral het vrouwtje is erg aanhankelijk, we kunnen een beetje met haar spelen en aaien. Ze komt bovenop mijn arm zitten, slim want zo kan ik gelijk geen foto maken. Marcel wijst al op z'n nieuwe duikcomputer die zo mooi de tijd weergeeft, maar ik biets nog 5 minuutjes, dan moeten we echt terug.

Helemaal hyper-de-pieper komen we boven waar Frans en Yo inderdaad al startklaar staan. Best handig als iemand anders je vest overneemt, dat loopt lekker licht de dijk weer over. De rest is allemaal nog beneden, dus dan vallen we maar 3 onschuldige mensen lastig die daar per ongeluk rondlopen. Het zijn geen duikers en nee ze hebben nog nooit van sepia's gehoord. Ondergetekende kan het natuurlijk niet laten en begint een heel sepia-relaas geïllustreerd met de zojuist gemaakte foto's. Veel verbazing over de wonderlijke wezens die zowaar zomaar in de Oosterschelde rondzwemmen.

Rob heeft een top 200-ste duik gemaakt, ze hebben pijklintvissen gezien en ook nog een zeedonderpad gevoerd aan een sepia. Tja de taart is al op natuurlijk, maar Frans heeft nog lekkere schnaps, een echt feestje.

Mathilde Matthijse

Inbraken Zeeuwse duikplaatsen

Gelezen in Nieuwsbrief NOB 12, 9 juni 2011

De afgelopen weken heeft de NOB van diverse kanten te horen gekregen dat er momenteel veel wordt ingebroken bij Zeeuwse duikplaatsen. Dieven wachten geduldig af tot duikers hun spullen in de auto hebben opgeborgen en onder water gaan, om hen bij terugkomst in negatieve zin te verrassen met een opengebroken auto. Ontzettend vervelend!

De NOB wil alle duikers hier via deze weg van op de hoogte stellen en raadt iedereen aan om onderstaande voorzorgsmaatregelen te nemen:

- Laat geen kleding op de achterbank liggen, maar zorg dat het in de achterbak onder de hoedenplank ligt.
- Maak het dashboardkastje leeg en laat het open, om te laten zien dat daar geen waardevolle spullen inzitten.
- Gebruik een spiegelhanger met de tekst 'deze auto is leeg' erop.
- Neem je autosleutel mee onderwater middels een waterdichte box of koker. Mocht je dit niet willen, leg de sleutel dan vooral niet achter een wiel of achter de tankdop, maar gebruik een key pod. Dit is een soort kluisje dat je aan je velg of trekhaak kunt bevestigen, een ideale oplossing als je als groep gebruik maakt van bijvoorbeeld een zuurstofkoffer of een EHBO-set. Iedereen met de juiste cijfercombinatie kan dan altijd bij deze spullen!

- Overleg met de duikleider of je waardevolle spullen aan hem/haar mag overhandigen.
- Wees vooral alert bij duikplaatsen nabij getijdenwater. Het dievengilde is blijkbaar goed op de hoogte van de getijdentafels en weet precies wanneer duikers te water gaan!

Daarnaast is de NOB op zoek gegaan naar locaties waar duikers hun waardevolle spullen (portemonnee, telefoon, autosleutel, etc.) veilig kunnen achterlaten. Heb of ken je een restaurant, duikschool of (duik)winkel die in de buurt van een Zeeuwse duikplaats gevestigd is en absoluut op onderstaande lijst thuishoort? Laat het ons dan weten via harry.brands@onderwatersport.org.

Veilige adressen: **Schouwen Duiveland:** <http://www.witteboulevard.nl>, <http://www.duikschooldedijk.nl>, <http://www.dolphins-diving.nl>, <http://www.de-kabbelaar.nl>, <http://www.waterworld.nl>, <http://www.duuveland.nl>, <http://www.deschelphoek.nl>; **Zuid Beveland:** <http://www.oktopussy.com>, <http://www.destelhoeve.nl>, <http://www.kleinstelle.com>, <http://www.hotelwemeldinge.nl>, <http://www.deveerhoeve.nl>;
Tholen: <http://www.brasseriezeester.nl>, <http://www.hotelkom.nl>

Filmfestival Zeeland onder Water

Eigenlijk was het festival bedoeld voor al die Zeeuwen die de Zeeuwse wateren alleen maar kennen vanaf de kant: nat, koud en ondoorzichtig. In de zomermaanden misschien net warm genoeg om in te zwemmen of op te varen, maar dan heb je het ook wel gehad. Dat er onder de Zeeuwse golven nog een

andere wereld schuilgaat, vol bijzondere vissen, kleurrijke anemonen en honderden andere dieren en planten, dat ontgaat de meeste mensen. Maar niet de sportduikers. Zeeland is een van de populairste duikgebieden van Noordwest-Europa!

Gelukkig voor de mensen boven water zijn er steeds meer duikers die onder water filmen, zodat ook de niet-duikers kunnen meege-nieten van de natuur onderwater. Op zaterdag 28 mei 2011, 13.00-16.45 uur (officieel 16.00 uur, maar het liep uit), organiseerde de Zeeuwse Bibliotheek, in samenwerking met Oceanus Natuureducatie, het filmfestival *Zeeland onder Water*. In drie blokken pas-seerde een groot aantal korte en lange films het grote projectie-scherm in de bioscoopzaal. Professionals en amateurs lieten zich van hun beste

Prachtige beelden van sepia's, pijlintvissen, zee-donderpadden, snotolven, harders,

zeebaarzen, kabeljauwen en natuurlijk zeepaardjes passeerden de revue. Maar ook subtiele diertjes als wandelende geraamtes en levende koffieboontjes. En nog veel meer. De kortste bijdrage, meteen ook een van de spectaculairste, was van ons medelid Leon Joosse: een filmpje van een fuut die in het Veerse Meer op 8 meter diepte zijn kostje bij elkaar scharrelde. Een unieke opname. Wil je het ook zien? Het staat ook op Youtube.

Zie http://www.youtube.com/watch?v=Rt79_P5ii1Q&feature=player_embedded, Prachtig!

Het zal duidelijk zijn dat het festival ook voor wel-duikers zeer interessant was. Van onze club heb ik in ieder geval Kees Jan Lastdrager gezien. Naast de al genoemde opnamen vond ik *Een speurtocht naar Nehalennia* erg interessant. Onderwaterarcheologie in Zeeland, een zoektocht naar restanten van de tempel gewijd aan godin Nehalennia. Natuurlijk kwamen ook de in De Luchtbel besproken films *Jouw eerste duik in Zeeland* en *Oosterschelde, ontdekking onderwater* langs. Leuk was het interview dat Inez Flaming van Oceanus afnam van Jeannette Parramore en Edward Sniijders, de makers van de laatstgenoemde film. Van deze twee filmmakers gaan we meer zien: vanaf oktober is van hen op Omroep Zeeland een serie onderwaterreportages te verwachten. In de gaten houden dus.

In de twee pauzes tussen de filmblokken waren diverse stands in het souterrain te bezichtigen. De Zeeuwse Bibliotheek had een expositie ingericht van allerlei boeken uit de eigen collectie over het Zeeuwse onderwaterleven. Bladerend in de jubileumuitgave 1975-1995 van De Luchtbel heb ik nog geprobeerd een dame die over mijn schouder meekeek te verleiden tot het lidmaatschap van onze club. De toekomst zal leren of dat gelukt is. Toch eigenlijk jammer dat DTZ daar niet ook met een stand vertegenwoordigd was. Misschien een idee voor een volgende keer? Van Inez begreep ik dat die volgende keer nog niet op korte termijn gepland is: alles wat er in films over het Zeeuwse onderwaterleven vertoond kon worden was nu vertoond. Maar dat geeft ons natuurlijk de

gelegenheid e.e.a. op ons gemakje voor te bereiden...

Dick Hoeksema

Uit het logboek van...

Uit het logboek van Peter de Groot

Sinds wanneer duik je en wat was je eerste duik?

Volgens mijn logboek was de eerste duik bij de Veerse Gatdam op 8 april 2009. Mijn echte eerste duik was echter al jaren eerder op vakantie in Mallorca waar ik samen met wat vrienden een introduik heb gemaakt.

Hoeveel gelogde duiken heb je?

De teller staat op dit moment op 130 duiken maar tegen de tijd dat deze Luchtbel uitkomt staan er hopelijk al weer wat meer op!

Waar, in welke landen heb je zoal gedoken?

Mijn eerste duik was dus in Mallorca. Later heb ik in Cuba ook een soort van introduik gemaakt op een wrak waar ook regelmatig bullsharks gespot zouden zijn. Gelukkig of misschien wel helaas hebben we ze toen niet gezien. Ook in Mexico heb ik een introduik gemaakt, waarna ik besloten had toch maar mijn brevet te gaan halen. Daarna ben ik twee keer in Egypte geweest waarvan 1 keer in El Gouna en de 2^e keer was met de clubreis vorig jaar in Port Ghalib. Ook heb ik tijdens mijn rondreis door Vietnam vier duikjes gemaakt vanaf Whale Island. De naam Whale Island komt van de walvishaaien die daar 20 jaar geleden een keer gespot waren maar ze hebben zich daarna nooit meer laten zien. In dit gebied zat vooral veel van het kleine spul, zoals heel veel verschillende soorten slakken (een stuk of 10 per duik was normaal), spookfluitvissen en nog veel meer.

Vertel wat over jouw meest bijzondere en dierbare duik(en) uit je logboek.

Ik heb meerdere mooie duiken gemaakt, waarvan veel hier in het Zeeuwse water. Maar een mooie was toch wel mijn 100^e in Egypte, bijna een uur duiktijd en een maximale diepte van 22 meter. Deze duik was vooral bijzonder omdat er in deze duik bijna alles voorbij kwam wat je maar kan bedenken met als kers op de taart de eerste keer dat ik een paar flinke zeeschildpadden voorbij zag zwemmen. Ook heb ik nog een spookfluitvis op de foto kunnen zetten die ze daar blijkbaar al heel lang niet meer gezien hadden.

Wat was je kortste of langste duik ooit en hoe kwam dat?

De langste duik was, zoals van wel meerdere DTZ-leden, in Veerhoeks place, tijdens de snackduik. Met een maximale diepte van 7.5 meter konden we het 85 minuten uithouden. De kortste duik was mijn eerste duik in de Grevelingen waarbij na 23 minuten de lucht zo goed als op was. Dan reken ik niet de keren mee dat de duik afgeblazen moest worden vanwege het slechte weer of een manometer die van de slang werd gelanceerd met een duiktijd van dus 0 minuten.

En tot slot welk waterdier heeft het meeste indruk op je gemaakt?

Ik vind het nog steeds leuk om onze Zeeuwse inktvissen tegen te komen waarbij met name de pijlstaartinktvis indrukwekkend zijn. Vooral vanwege de snelheid waarmee ze weer kunnen verdwijnen. Maar ook de sepiola blijft leuk, vooral als hij zich dapper verweert tegen je vinger als je hem uit het zand opschrikt.

Hartelijk bedankt voor de medewerking!!

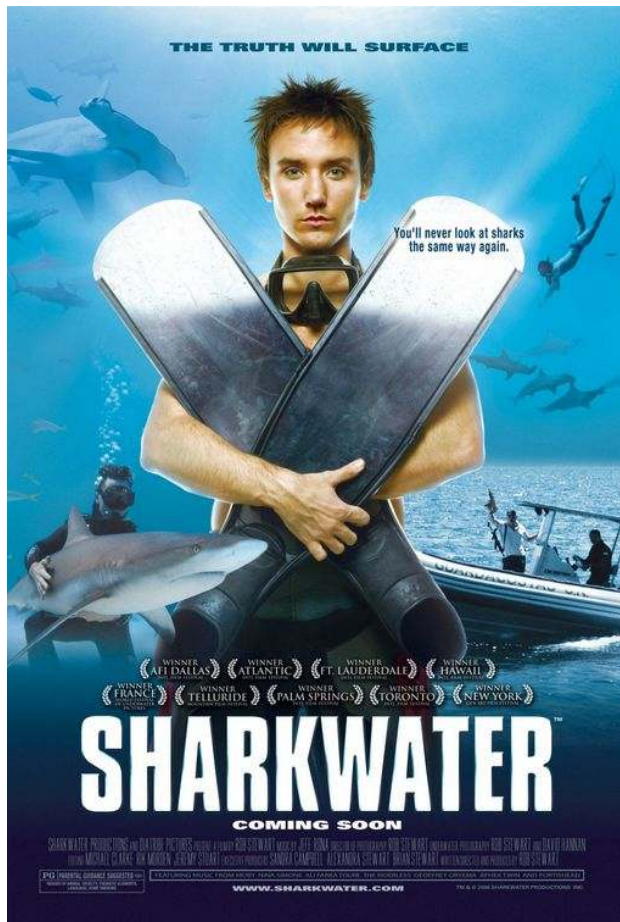
Margreet van Aalst

Sharkwater

Gelezen in Duikmagazine 12(3), juni/juli 2011 Lees het hele verhaal daar. Voor € 3,99 te koop bij Boekenvoordeel, Lange Delft, M'burg.

Een documentaire die insloeg als een bom en die de ene na de andere award won. Met *Sharkwater* laat Rob Stewart zien wat er gebeurt in onze zeeën. Dat miljoenen haaien per jaar worden vermoord voor hun vinnen en met uitsterven bedreigd zijn. Dat er een maffia achter zit die daar miljarden aan verdient. En vooral: dat niemand dat wist. Nu wel.

Waar komt je liefde voor haaien vandaan; waarom niet walvissen of dolfijnen?

Kort gezegd: omdat mensen haaien liever dood dan levend zien. Het beeld van de enorme 'Jaws-haai' die iedereen bruut opvreet, bestaat bij velen nog steeds en dat is niet vreemd. Zelfs op tv-zenders als *Animal Planet* wordt de haai verkeerd geportretteerd. Zie je daar een haai zwemmen, dan wordt er gegarandeerd bij verteld hoe gevaarlijk ze kunnen zijn en zo'n documentaire wordt op een intimiderende manier gefilmd, vergezeld van enge muziek. Haaien hebben een imagoprobleem. Er wordt een eenzijdig, verkeerd beeld van ze gecreëerd. Ik heb inmiddels duizenden uren met ze doorgebracht en heb geleerd dat ze mooi, slim en heel schuw zijn. Ze zijn ontzettend bang voor ons. Wij zijn hun vijand, niet andersom. En door onze onwetendheid hebben haaien bescherming nodig. Niet meer of minder dan dolfijnen en walvissen, maar die vindt iedereen toch wel schattig.

Hoe belangrijk zijn ze dan?

Haaien zijn de hoofdroofdieren van de zee. Er staat geen enkel ander dier boven. Als we deze dieren wegnemen uit de enorm kwetsbare biodiversiteit van de oceaan, voltrekt er zich een ramp voor de voedselketen. En uiteindelijk zijn wij, zeven miljard mensen, afhankelijk van zowel de oceanen als onze regenwouden voor zuurstof en

voedsel om van te leven. Zo simpel is het.

Zie voor foto's, trailers en reportages over deze film www.sharkwater.com

Duikvrije zone westelijk van Le Serpent

Van www.onderwatersport.org, 17 maart 2011 Zie ook het artikel in de *Onderwatersport* van mei 2011

Duikvrije zone achter wrak Le Serpent bij Scharendijke. De beroepsvissers werken niet zonder meer mee aan nieuwe duikobjecten in het Grevelingenmeer. Ze willen eerst zien of een extra toeloop van duikers op het wrak van Le Serpent bij Scharendijke niet leidt tot meer schade aan vistuig. Dat zegt Martin Bout, voorzitter van de Vereniging Beroepsvissers de Grevelingen, in een interview met het blad *Onderwatersport* van de NOB.

Bij wijze van proef wordt een duikvrije zone ingesteld achter Le Serpent, die dit voorjaar wordt afgezonken naast de reefballs bij duikplaats De Kabbelaar in Scharendijke. Deze zone begint tien meter achter het wrak en loopt door tot aan de wal voorbij de bocht in de Elkerzeeseweg (rode lijn in het kaartje). De afspraak is dat vissers geen fuiken zetten bij het wrak of de reefballs. En de duikers markeren de duikvrije zone met een boeilijn evenwijdig aan de steiger (groene lijn). Onder water wordt de route naar het wrak aangegeven met een dikke ankerketting (gele lijn). Het is de bedoeling dat duikers bij Scharendijke alleen vanaf de steiger het water in gaan en er daar ook weer uit komen. Bastian Mathijssen van de Stichting Kunstriffen Zeeland wil zelfs onderzoeken of het haalbaar is om tien meter achter het wrak een hangcultuur voor mosselen te plaatsen, als een natuurlijk gordijn voor de duikvrije zone.

Duikstek is visvak. De afspraken moeten de zorg bij de vissers wegnemen dat duikers massaal van het wrak naar de wal zwemmen, dwars door het visgebied. En dan bedoeld of onbedoeld vistuig vernielen. Veel duikers realiseren zich namelijk niet dat alle duiken worden gemaakt op visgronden die al generaties lang door beroepsvissers worden gepacht. De vissers hebben daar geen bezwaar tegen, aldus Martin Bout. 'Zolang duikers maar van onze netten afblijven. Duikers en vissers maken twaalf weken per jaar intensief gebruik van hetzelfde gebied. Daar is niks mis mee, in een klein land als het onze moet je elkaar de ruimte gunnen. Als je maar rekening houdt met elkaar.'

Een uitgebreider interview met Martin Bout staat in het meinumner van Onderwatersport.

Expeditie Noordzee bescherming onderwaterleven

Gelezen in de PZC van 7 juni 2011

MIDDELBURG - Een team Noordzeeduikers vertrekt 11 juni vanuit Antwerpen voor een tiendaagse expeditie naar natuurgebieden ver op zee. Doel is het onderwaterleven op deze bijzondere zandbanken uitgebreid in beeld te brengen en zo bij te dragen aan de bescherming.

De expeditie wordt gehouden onder de vlag van Duik de Noordzee Schoon, een samenwerkingsverband van diverse organisaties. De eerste etappe voert naar het wrak van de SS Copenhagen. Het Britse passagiersschip verging in 1917 voor de Zeeuwse kust. De expeditieleden willen het wrak uitgebreid fotograferen en filmen. Tegelijkertijd wordt de Copenhagen ontdaan van de meeste netten en vislijnen.

De tiendaagse onderneming voert verder langs de Bruine Bank en Klaverbank naar de Doggersbank. Onderweg worden scheepswrakken aangedaan en onderzocht.

Zie voor nadere informatie www.expeditedoggersbank.nl

Bootduiken in 2011 IV

In dit seizoen worden de leden van duikteam 'Zeeland' die in het bezit zijn van een 2*-brevet of hoger en een geldige duikkeuring, weer in de gelegenheid gesteld om met de 'Cornelis Laurens' een aantal bootduiken te maken.

LETOP! De (nieuwe) opstap plaats is aan de Meerpaalweg in Yerseke (zie het kaartje).

	Datum	Kentering t.o.v. Zierikzee	Afvaartijd	Bestemming
Zaterdag	25 juni	HW 11.15	9.30	Windgat
Zaterdag	9 juli	HW 10.30	9.00	Sleepwrak Tholensche gat
Zondag	24 juli	HW 10.10	8.45	Gorishoek
Zaterdag	27 augustus	HW 15.10	13.00	O 31 (lamp Kees_Jan)
Zaterdag	3 september	LW 13.50	11.00	Kulkenol havenhoofd (Z-zee)

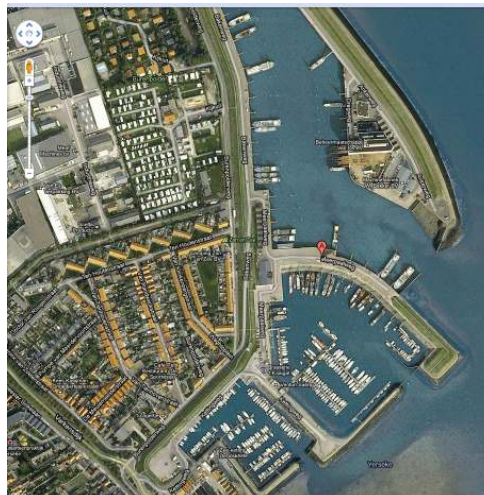
Lijst deelnemers bootduiken seizoen 2011, deelnemers zijn met X gemarkeerd. Res 1: 1ste reserve Conform de DTZ-website geraadpleegd op 18 juni.

		25-jun	9-jul	24-jul	27-aug	3-sep
Erik	Been de	X	X	X	X	X
Marco	Collignon	X	X	X	X	X
Kees	Glas	niet	X	X	X	X
Peter	Groot de	X	X	X	X	X
Marjon	Jobse	X	X	X	X	X
Marcel	Jobse	X	X	X	X	X
Leon	Joosse	X	X	res 1	X	X
Arjo	Keizer de	niet	niet	X	X	X
Rinus	Krijger de	X	X	X	X	X
Adrie	Loon van	X	X	X	X	X
Mathilde	Matthijsse	X	X	X	res 1	X
Peter	Meerleveld	X	X	X	X	X
Rob	Plasse	X	X	X	X	niet
Chris	Spoor	X	X	niet	niet	niet
Frans	Spoor	X	X	X	X	X
Oliver	Spoor	niet	niet	X	niet	niet
Ronald	Stadhouders	X	X	niet	X	X
Erik	Veerhoek	niet	niet	X	X	X
Harm	Verbeek	X	niet	niet	niet	niet
Han	Vlieger de	niet	X	X	X	X
Mario	Wever de	X	niet	niet	niet	niet
Res 1				Leon Joosse	Mathilde Matthijsse	

Gaarne de informatie nauwgezet controleren en eventuele fouten zo spoedig mogelijk aan mij doorgeven. Als je verhinderd bent geef dat dan zo spoedig mogelijk aan mij door (eventueel aan Erik Veerhoek). De telefoonnummers staan in de ledenlijst (bijlage maart-Luchtbel 2011).

Als de duiklocatie en/of afvaarttijd is veranderd, probeer ik dat in de clubkrant te plaatsen. Helaas is dat niet altijd mogelijk, je doet er dus verstandig aan om enkele dagen van tevoren naar de definitieve vertrektijd en/of duiklocatie te informeren. Bij slechte weersvooruitzichten altijd contact opnemen. Een maand voor de afvaart wordt een deelnemerslijst gepubliceerd op de site van DTZ, link: Bootduiken 2011.

Verder heeft het bestuur voor de bootduiken van de vereniging het volgende bepaald:

- Twee sters brevet en een geldige duikkeuring verplicht
- Bijdrage voor een introduc e bedraagt   10,- (zelf afdragen aan de penningmeester)
- Deze bijdrage geldt ook voor niet duikende introduc es
- Duikende introduc es hebben geen voorrang boven niet duikende introduc es
- Indien men zich niet afmeldt voor een bootduik treedt men, na overleg met de organisatie, op als duikleider bij een van de volgende bootduiken.

De offici le inschrijvingstermijn voor de bootduiken zijn verstreken. Opgave is nog steeds mogelijk. De plaatsing is op volgorde van aanmelding. Er kunnen maximaal 16 personen mee. Een maand voor het vertrek kunnen introduc es worden aangemeld (wel zelf de bijdrage aan DTZ regelen, zie boven).

Veel duikplezier! Kees Glas. Neem vooral een decompressieboei en/of gidslijn mee!!

Ontheffing voor jacht op lionfish

Gelezen op www.dolfijnfm.com, donderdag 12 mei 2011

100 duikers gaan vanaf maandag 16 mei met speciale harpoenen op de lionfish jagen. Het ministerie van Justitie geeft aan deze groep een ontheffing om met harpoenen op deze vis te jagen. Dat meldt de Amigoe.

Milieuorganisaties vragen al langer om deze ontheffing. De lionfish komt oorspronkelijk niet op de Cura ose koraalrif voor en heeft geen natuurlijke vijanden. Hierdoor kunnen de vissen ongestoord blijven leven en vormen ze een gevaar voor de natuur.

In een keer 4000 lionfish vangen

Gelezen op www.dolfijnfm.com, vrijdag 20 mei 2011

Minister Constancia is in gesprek met een expert die zegt in  en keer 4000 lionfish te kunnen vangen, meldt het Antilliaans Dagblad. Hij zegt dat mannetjesvissen op de geur van de eitjes afkomen, dus wanneer je eitjes in een speciale fuik legt kan je in korte tijd veel vissen vangen. Op dit moment wordt er op de vis gejaagd met harpoenen, waarvoor het OM een speciale ontheffing heeft

gegeven. Op 26 juli wordt er in de Caracasbaai een competitie gehouden om zoveel mogelijk lionfish te vangen.

Bultrug in het Marsdiep

Gelezen in Nieuwsbrief Duiken 162, 7 juni 2011 Voor meer info over walvissen kijk je op www.ecomare.nl.

Eind mei zwom er een bultrug rond in het Marsdiep en dinsdag werd er een bij Ameland gesignaleerd. Het is niet de eerste keer dat bultruggen gezien werden. Bioloog Arthur Oosterbaan van [Ecomare](http://www.ecomare.nl) vertelt meer.

Hoe komt de bultrug hier terecht?

De bultrug is waarschijnlijk afkomstig van de populatie van de Noordoost Atlantische Oceaan. Deze dieren zijn zich aan het herstellen. Af en toe komt er daardoor eentje in de Noordzee terecht want hier is voldoende voedsel, zoals jonge haring. Ook staat in Marsdiep veel stroming die de walvissen kennelijk volgen.

Heb je hem zelf gezien?

Tot mijn grote verdriet helaas niet. Ik was net een kwartier te laat. De bultrug die twee jaar geleden werd gespot, heb ik wel gezien. Dit was wel een andere walvis dan die er nu werd gezien.

Is er een trend wanneer de dieren voorkomen?

In totaal is er drie keer een bultrug in Marsdiep gespot, in 2007, 2009 en dit jaar. Dit gebeurde in de maand januari en twee keer in mei. Het is toeval dat ze in die maanden daar zwommen. Ik verwacht wel een trend dat ze in de toekomst regelmatig weer opduiken.

En de orka's die in april in de Noordzee zwommen?

Deze walvisachtige is inheems in de Noordzee, maar sinds de jaren 50/60 wel heel zeldzaam. Af en toe komt er eentje in onze streek terecht omdat ze verdwalen. Zoals bijv. de doodzieke jonge orka Morgan.

Waar moet je op letten als je een walvis wilt zien?

Je moet veel geluk hebben wil je er een zien. En als ie langskomt, dan zie je hem echt wel! De bultrug is een langzame walvis, waardoor hij ook vaak het slachtoffer is van walvisvangst. Je hoeft niet bang te zijn voor een bultrug, bij een orka moet je echter wel oppassen. Deze eten zeehonden en zouden zwemmers als zeehond aan kunnen zien.

Digitale duikmagazines

In de november-Luchtbel van 2010 maakten we nog reclame voor het Wet Web Magazine. Helaas is dat prachtige Nederlandse internetmagazine inmiddels gestopt. De samenstellers zijn andere dingen gaan doen. Maar er zijn nog andere digitale uitgaven te vinden op het internet die het bekijken en lezen meer dan waard zijn. Alle gratis! Kijk bijvoorbeeld eens op:

http://www.africandiver.com/index.php?option=com_content&view=article&id=59&Itemid=64

<http://www.underwaterjournal.com/subscribe/lq1.php>, <http://www.xray-mag.com/Issuearchive>

<http://www.cdws.travel/Default.aspx>, <http://www.uwpmag.com/>

Als jullie nog andere links kennen die de moeite waard zijn: geef ze door aan de Luchtbelredactie!

Zeehond in Kanaal door Walcheren

Gelezen op www.omroepzeeland.nl, 9 juni 2011

OOST-SOUBURG – In het Kanaal door Walcheren bij Oost-Souburg was donderdag de zeehond te zien die daar wel vaker rondzwemt. Het dier wordt al een paar jaar met enige regelmaat door voorbijgangers gezien. Ook vandaag was het weer zover; dit keer had de zeehond een paling in zijn bek. De zeehond werd gespot in het kanaal tussen Middelburg en Oost-Souburg.

Reuzenkreeft mag blijven leven

Gelezen in de PZC van 26 mei 2011

Veere – Hij of zij is veertig jaar en weegt maar liefst vier kilo.

Restaurant de Campveerse Toren in Veere kreeg onlangs een reuzenkreeft aangeboden van de vaste kreeftenhandelaar.

Het dier werd gekocht maar zal niet in de pan verdwijnen. Dat krijgt de restauranthoudster Hendrina van Cranenburg niet over haar hart. Ze wil het dier, dat werd gevangen in het Veerse Meer, een rustige oude dag bezorgen. De kreeft is naar het Arsenal in Vlissingen gebracht om verder te leven in het zeeaquarium.

De vullerslijst

De onderstaande personen zijn graag bereid om flessen te vullen. Schroom niet om te bellen, de compressor staat er voor ons allemaal! Maak tijdig een afspraak met een van hen. Als je favoriete vuller niet te bereiken is, probeer je gewoon een ander.

Albert van Es
Annick Creemers
Benny van der Steen
Bert Schreurs
Boudewijn Weenink
Erik de Been
Eric van Loenhout

Erik Veerhoek
Frans Spoor
Harm Verbeek
Henk Betlem
Kees Glas
Kees J Lastdrager
Leon Joosse

Marian Roos
Henk Jobse
Marjon Jobse
Michel de Smit
Paul Neve
Peter de Groot
Roel van der Mast

Marco Collignon

Roel van der Mast

Agenda

Za 25 jun	Bootduik Windgat, afvaart Yerseke 9.30 uur
Zo 3 jul	Wandelen rond de vloedlijn, Deltapark Neeltje Jans, 14.00 uur
Za 9 jul	Bootduik Sleepwrak Tholensche gat, afvaart Yerseke 9.00 uur
Zo 10 jul	Wandelen rond de vloedlijn, Deltapark Neeltje Jans, 14.00 uur
Ma 11 jul	Deadline augustus/september-Luchtbel
Zo 24 jul	Bootduik Gorishoek, afvaart Yerseke 8.45 uur